

[Henning Hasle.]

Grundloven faldt. Det er en Sag, en stor Sag, der er faldet, men en Politik, kan jeg sige for mit Partis Vedkommende, er blevet staaende, i den Forstand, at man til enhver Tid vil vide, hvor man har os i Grundlovs- og Valglovsspørgsmaal. For vort Parti ligger Sagen klar og ligetil, at vi, hvis der skulde blive nye Forhandlinger, staar paa det Grundlag, som er angivet gennem Ordet: een Valgdag og eet Vælgerkorps. Jeg paaskønner, at baade den højtærede Statsminister og det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gav Afkald paa at diskutere, hvilke Partiers Vælgere der havde svigtet mere eller mindre ved Folkeafstemningen. Jeg skal gøre det samme, det bliver dog ikke muligt at opklare, hvorledes Forholdet er. Jeg har kun en Bemærkning til den højtærede Statsminister i Anledning af en Antydning i hans Redegørelse om, at paa visse Steder, hvor de Konservative havde stor Indflydelse, var deres Vælgere mødt ringere frem, medens de Steder, hvor Socialdemokratiet havde mange Vælgere, var de mødt godt frem. Jeg kan ikke anerkende denne Del af Redegørelsen som helt objektiv. Ser man paa de store Byer, København, Aalborg, Aarhus, Horsens og Odense, for at nævne nogle af dem, hvor baade Konservative og Socialdemokrater har stort Stemmetal, vil man se, at Fremmødet har været overordentlig stort. Jeg tror ikke, det har nogen som helst Interesse at diskutere, om det ene eller det andet har været Tilfældet. Kun saa meget kan jeg sige, at hvis der fra Regeringens Side rettes nogen Behæjdhed mod Det konservative Folkeparti, er Forholdet dog det, at Regeringen hele Tiden har vidst, hvor de havde os. Regeringen har hele Tiden vidst, at der var Uenighed inden for Det konservative Folkeparti, man kunde ikke regne med, at hele Partiets Vælgerkorps stod bag den Politik, der er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Brorsens Tale var bemærkelsesværdig navnlig ved een Ting, det var den, at det ærede Medlem ikke krævede Valg. Det ærede Medlem fremsatte vel Antydninger om, at det maaske kunde være interessant at afholde Valg, men det ærede Medlem vovede ikke at gaa ind for den Tanke, at selve Resultatet af Folkeafstemningen kunde berettigede til Valg. Jeg mener ogsaa, at det ærede Medlem der har taget et bedre Standpunkt end det ærede Medlem Hr. Krag, der for nylig krævede Valg.

Hvad man nu end vil mene om Virk-

ningen af en tabt Folkeafstemning, om den bør drage parlamentariske Konsekvenser efter sig eller ikke — det Spørgsmaal skal jeg lade ligge —, maa man dog sige, at i nærværende Tilfælde vil Udfaldet af Folkeafstemningen ikke kunne berettigede Krav om et Valg, og det kan det ikke ud fra den Betragtning, at Oppositionspartierne, baade det ærede Venstreparti og Det konservative Folkeparti, ved Valget den 3. April udtrykkeligt førte sin Kampagne paa, at den 3. April var det Regeringens almindelige Politik, der afgjordes, Forfatningsspørgsmaalet afgjordes ved Folkeafstemningen. Denne Kampagne og de Udtryk, den fandt, staar mit Parti naturligvis ved i Dag, og det undrer mig, at det ærede Venstreparti overhovedet kan indtage en anden Stilling. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg ganske kort citere, hvad der stod i Venstres Valgmanifest. Efter at man har omtalt Grundlovsforslaget, hedder det:

„Men de forestaaende Valg er efter Venstres Opfattelse først og fremmest et Opgør med Ministeriet Staunings almindelige Politik, der paa alle Samfundslivets betydende Omraader har fremkaldt Uro, Usikkerhed og Utryghed i det danske Folk og i dansk Erhvervsliv.“

Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Brorsen ogsaa i Realiteten har taget Konsekvensen heraf, og naar det ærede Medlem taler om Nederlaget den 3. April, maa jeg give det ærede Medlem Tilslutning i den Forstand, at Regeringen naturligvis tabte, men jeg er ikke saa beskednen som det ærede Medlem og mener, at en Regering, der kommer ind med Flertal i Folketinget, i egentligste Forstand har lidt et Nederlag, der kan berettigede til at kræve Valg. Nej, denne Regering skal nok lide sit Nederlag engang, men Nederlag bliver det ikke, før den parlamentariske Basis er forsvundet her i Folketinget.

Jeg paaskønner endvidere, at der fra alle Sider synes at være Enighed om, at den Tanke, der opstod visse Steder om, at man maaske kunde redde de 12 000 Stemmer ved Fintælling og ved ændrede statistiske Opgørelser, er blevet afvist. Det vilde være fuldkommen urimeligt at gaa frem paa denne Maade.

Partiet Venstre har nu antydnet — det ærede Medlem Hr. Krag har i en Tale meget stærkt fremhævet det, det ærede Medlem Hr. Brorsen noget svagere i Dag —, at vi var ikke færdige med Grundlovssagen endnu, for nu skulde vi diskutere Venstres Forslag. Jeg tror, det vil være rigtigst, at man fra